

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/168/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118217199
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6118217199.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Jána Auxta, v právnej veci žalobcov: 1/ G. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U. XXX, XXX XX J. S., 2/ Z. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U. XXX, XXX XX J. S., obaja žalobcovia právne zastúpených JUDr. Stanislavom Rešutikom, advokátom, so sídlom Nám. M. R. Štefánika 29/36, 977 01 Brezno, proti žalovanému: ORDEMA SPED s. r. o., IČO: 46 050 817, so sídlom Krížna 728/30, 976 68 Heľpa, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou Mezsáros Bariaková, s.r.o., so sídlom P. o. Hviezdoslava 344/23, Zvolen, o zaplatenie 35.743,41 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcov 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 9C/19/2018 - 119 zo dňa 11. 04. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 9C/19/2018 - 119 zo dňa 11. 04. 2019 potvrdzuje.

II. Žalobcovia 1/, 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Brezno (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo aj „okresný súd“) výrokom I. žalobu žalobcov zamietol. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie výrokom II. tak, že žalovanej priznal voči žalobcom 1/, 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobou doručanou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 01. 02. 2018 sa žalobcovia 1/, 2/ domáhali v upomínacom konaní vydania platobného rozkazu, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 35.743,41 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 35.743,41 Eur od 01. 02. 2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnili tým, že dňa 10. 02. 2011 poskytli žalobcovia 1/, 2/ žalovanému finančné prostriedky vo výške 18.000,- Eur a dňa 18. 02. 2011 finančné prostriedky vo výške 17.743,41 Eur na kúpu osobného motorového vozidla značky Peugeot Boxer, farba modrá, rok výroby 2011. Túto skutočnosť potvrdzuje čestné vyhlásenie konateľky žalovaného zo dňa 22. 02. 2011, podľa ktorého je toto osobné motorové vozidlo vlastníctvom žalobcov 1/, 2/. Žalobcovia 1/, 2/ a žalovaný sa dohodli, že žalovaný finančné prostriedky vráti žalobcom 1/, 2/ najneskôr do 31. 03. 2016. V nadväznosti na výzvu Okresného súdu Banská Bystrica na predloženie listinných dôkazov preukazujúcich opísané skutočnosti, z ktorých vyplýva žalobcami uplatnený peňažný nárok, žalobcovia ako dôkaz predložili písomné prehlásenie žalobcov 1/, 2/ zo dňa 23. 03. 2018. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz sp. zn. 5Up/79/2018 zo dňa 17. 04. 2018, proti ktorému však bol podaný odpor. V dôsledku uvedeného došlo k zrušeniu platobného rozkazu a vo veci bolo vykonané dokazovanie na dvoch pojednávaniach vykonaných vo veci. Na základe zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie konštatoval, že podanou žalobou žalobcovia 1/, 2/ žiadali uložiť žalovanému povinnosť

zaplatiť sumu 35.743,41 Eur, ktoré mu mali poskytnúť žalobcovia 1/, 2/ na základe zmluvy o pôžičke. Zmluvu o pôžičke v písomnej forme nemali a ani netvrdili, že mali písomne dohodnutú pôžičku so žalovaným. Uviedli, že dňa 10. 02. 2011 poskytli žalobcovia 1/, 2/ žalovanému finančné prostriedky vo výške 18.000,- Eur a dňa 18. 02. 2011 finančné prostriedky vo výške 17.743,41 Eur na kúpu osobného motorového vozidla značky Peugeot Boxer, pričom túto skutočnosť malo potvrdzovať čestné vyhlásenie konateľky žalovaného zo dňa 22. 02. 2011. Žalobcovia 1/, 2/ tvrdili, že sa so žalovaným dohodli, že žalovaný finančné prostriedky vráti žalobcom 1/, 2/ najneskôr do 31. 03. 2016. Na preukázanie svojich tvrdení žalobcovia predložili čestné vyhlásenie konateľky žalovaného zo dňa 22. 02. 2011 a výpisy z účtu ich syna H. U., ktorého zároveň navrhli vypočuť ako svedka. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 657 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a s prihliadnutím na žalobcami tvrdenú skutočnosť uzavretia zmluvy o pôžičke ústnou formou súd dospel k záveru, že žalobcovia dôkazné bremeno v uvedenom smere neunesli. Títo nepreukázali existenciu zmluvy o pôžičke, nepreukázali, že by pôžička bola poskytnutá žalovanému, a teda, že je žalovaný pasívne vecne legitimovaný v spore. Tvrdenia žalobcov neboli preukázané ani nimi predloženými listinnými dôkazmi, nakoľko z čestného prehlásenia konateľky žalovaného zo dňa 22. 02. 2011 nevyplýva, že by predmetné finančné prostriedky žalobcovia poskytli priamo žalovanému a taktiež z neho nevyplýva, že by medzi žalobcami a žalovaným existovala dohoda o vrátení týchto finančných prostriedkov. Ďalšie listinné dôkazy, ktoré žalobcovia predložili, boli výpisy z účtu syna žalobcov, ktoré však preukazujú prevod peňažných prostriedkov vo výške 18.000,- Eur z účtu žalobkyne 2/ na účet jej syna Z. U., nie na účet žalovaného, a jednak prevod peňažných prostriedkov vo výške 17.743,41 Eur na účet žalovaného z účtu syna žalobcov Z. U., nie z účtu žalobcov. Súd poukázal i na to, že v čase, keď došlo k prevodu peňažných prostriedkov vo výške 18.000,- Eur z účtu žalobkyne 2/ na účet jej syna Z. U. (dňa 10. 02. 2011), žalovaný ako právnická osoba ešte neexistoval, keďže do obchodného registra bol zapísaný dňa 17. 02. 2011, pričom v zmysle § 62 ods. 1 prvá veta OZ platí, že spoločnosť vzniká dňom, ku ktorému bola zapísaná do obchodného registra. Tvrdenia žalobcov neboli preukázané ani vykonaním nimi navrhnutého dôkazu, a to výsluchom svedka Z. U.. Navyše súd mal za to, že je dôvodná námietka žalovaného vo vzťahu k celkovému posúdeniu hodnovernosti výpovede tohto svedka, vzhľadom na príbuzenský vzťah k žalobcom, kedy svedok je synom žalobcov a zároveň je bývalým manželom konateľky a jedinej spoločníčky žalovaného, pričom na otázku súdu uviedol, že ku konateľke žalovaného ako bývalej manželke, má negatívny vzťah. Vzhľadom k tomu, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno, nepreukázali existenciu zmluvy o pôžičke, nepreukázali, že by pôžička bola poskytnutá žalovanému, a teda, že je žalovaný pasívne legitimovaný v spore, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia 1/, 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Namietali, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil tú skutočnosť, že finančné prostriedky boli žalobcami 1/, 2/ poskytnuté priamo žalovanej, keďže z čestného prehlásenia štatutárnej zástupkyne žalovanej zo dňa 22. 02. 2011 táto skutočnosť jednoznačne vyplýva priamo z textu predmetného čestného prehlásenia v tom, že automobil Peugeot Boxer, farba modrá, rok výroby 2011, je vlastníctvom G. U. a Z. U., teda žalobcov 1/, 2/ v prejednávanom spore. Z tohto čestného prehlásenia je zároveň zrejmé i tá skutočnosť, že finančné prostriedky na kúpu v čestnom prehlásení uvedeného vozidla poskytli G. U. a Z. U.. Podpis štatutárnej zástupkyne žalovanej na predmetnom čestnom prehlásení je úradne osvedčený v deň 22. 02. 2011. Nie je preto zrejmé, ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovia 1/, 2/ nepreukázali, že by finančné prostriedky boli poskytnuté nimi priamo žalovanej, keď táto skutočnosť vyplýva priamo z predmetného čestného prehlásenia bez ohľadu na skutočnosť, akým spôsobom tak urobili. Spôsob poskytnutia finančných prostriedkov žalobcami 1/ a 2/ žalovanej je pre právne posúdenie veci v tomto spore irelevantný. Skutočnosť, že finančné prostriedky poskytnuté žalobcami 1/, 2/ žalovanej, sú vlastníctvom žalobcov 1/, 2/ je nesporná, rovnako tak tá skutočnosť, že príjmom týchto finančných prostriedkov bola žalovaná. Skutočnosti (kto, komu a v akej výške poskytol finančné prostriedky) neboli namietané ani žalovanou v konaní pred súdom prvej inštancie. Nesprávny je názor súdu prvej inštancie i v tom, že v čase, keď došlo k prevodu finančných prostriedkov v sume 18.000,- Eur v deň 10. 02. 2011, žalovaný ako právnická osoba ešte neexistoval, keďže do obchodného registra bol zapísaný dňa 17. 02. 2011. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti opomenul tú skutočnosť, že vzniku obchodnej spoločnosti podľa § 62 ods. 1 OZ predchádza založenie spoločnosti podľa § 57 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, podľa ktorého osoby, ktoré konajú v mene spoločnosti pred jej vznikom, sú z tohto konania zaviazané spoločne a nerozdielne. Poskytnutie finančných prostriedkov žalobcami 1/ a 2 žalovanej dňa 10. 02. 2011 a 18. 02. 2011 potvrdzujú vecnú, časovú a personálnu kontinuitu pri

zakladaní a vzniku žalovanej spoločnosti, keďže zápis žalovanej spoločnosti do obchodného registra bol vykonaný dňa 17. 02. 2011. Nesprávne súd prvej inštancie postupoval aj pri hodnotení výpovede svedka Z. U., syna žalobcov 1/, 2/, ktorý vo svojej výpovedi na pojednávaní v deň 11. 04. 2019 potvrdil, že finančné prostriedky poskytnuté žalovanej boli finančnými prostriedkami vo vlastníctve žalobcov 1/, 2/ a že finančné prostriedky mali byť vrátené v dohodnutej lehote, teda skutočnosti podstatné pre predmetné konanie, súdom prvej inštancie bol však spochybnený pre súdom prvej inštancie vzhľadnutý blízky príbuzenský vzťah k žalobcom 1/, 2/, pričom sa súd prvej inštancie zaoberal i vyporiadaním bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvoze manželstva týkajúce sa svedka Z. U. a štatutárnej zástupkyne žalovanej spoločnosti v tomto spore, ktoré bolo vyporiadané dohodou a táto skutočnosť nemá žiadny vplyv a súvislosť s prejednávanou vecou. Konštatovanie súdu prvej inštancie v bode 32 napadnutého rozsudku, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno, nepreukázali existenciu zmluvy o pôžičke a nepreukázali, že by pôžička bola poskytnutá žalovanej, nekorešponduje s vykonaným dokazovaním v prejednanom spore poukazujúc na obsah tohto odvolania. Rozsudok súdu prvej inštancie je tak podľa názorov žalobcov nepreskúmateľný, nedôkladne a nepresvedčivo odôvodnený, a je tak v rozpore so základnými princípmi uvedenými v čl. 2 ods. 1, 2, 3 Civilného sporového poriadku. Žalobcovia navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v oboch napadnutých výrokoch I., II. zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo alternatívne sám podľa § 388 Civilného sporového poriadku rozhodol tak, že uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom 1/, 2/ sumu 35.743,41 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 35.743,41 Eur od 01. 02. 2018 do zaplataenia, do 15 dní odo dna nadobudnutia právoplatnosti rozsudku a žalobcom 1/, 2/ prízna náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

3. K odvolaniu žalobcov sa dňa 04. 07. 2019 vyjadrila žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 08. 07. 2019. Uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, zákonný, spravodlivý, riadne a presvedčivo odôvodnený. Pokiaľ sa týka predmetného čestného prehlásenia, na ktoré poukazujú žalobcovia, z jeho doslovného textu síce vyplýva, že financie poskytli žalobcovia, avšak absolútne z jeho textu nevyplýva, že by finančné prostriedky boli poskytnuté žalovanému a už vôbec z tohto prehlásenia nevyplýva žiadna dohoda žalobcov so žalovaným o vrátení predmetných finančných prostriedkov, ktorú žalobcovia tvrdia, avšak ničím ju nepreukázali. Z uvedeného dokonca nevyplýva ani žiadna výška sumy, ktorá mala byť poskytnutá. O predmetnom čestnom prehlásení, ako riadnom dôkaznom prostriedku, mal pochybnosť i súd konajúci v upomínacom konaní, keď žalobcov prostredníctvom ich právneho zástupcu vyzval výzvou zo dňa 27. 02. 2018, v ktorej uviedol, že z prehlásenia nevyplýva povinnosť žalovanej na vrátenie poskytnutých prostriedkov. Žalobcovia preukázali, že synovi poskytli dňa 10. 02. 2011 sumu 18.000,- Eur a že ich syn dňa 18. 02. 2011 poslal na účet žalovaného sumu vo výške 17.743,41 Eur. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovia nepreukázali ani len skutočnosť, že by synovi poskytli celú žalovanú sumu, nie to, že by tieto peniaze oni sami poskytli žalovanému. Podľa žalovaného neexistuje rozumný dôvod, pre ktorý keby chceli poskytnúť finančné prostriedky žalovanému, by mu ich neposkytli priamo. Keď žalobcovia tvrdia, že spôsob poskytnutia finančných prostriedkov je pre právne posúdenie tohto sporu irelevantný, žalovaný s týmto nesúhlasí, pretože je veľmi dôležité, kto poskytol tieto peniaze žalovanému, pričom žalobcovia to neboli. Tvrdenie žalovaného o tom, že finančné prostriedky mu poskytol Z. U., potvrdzuje aj email zo dňa 06. 12. 2017, ktorý predložil žalovaný na pojednávaní konanom dňa 11. 04. 2019, z ktorého je zrejmé, že svedok E. U. si sám uplatňoval tieto finančné prostriedky od konateľky žalovaného v rámci vyporiadania ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keď uvádzal, že on ich poskytol žalovanému. Pokiaľ žalobcovia poukazujú na ust. § 64 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, žalovaný zdôraznil, že nie je možné na zákonné ustanovenie prihliadať len čiastočne. Podľa celého znenia § 64 ods. 1 Obchodného zákonníka osoby, ktoré konajú v mene spoločnosti pred jej vznikom, sú z tohto konania zaviazané spoločne a nerozdielne. Ak spoločníci alebo príslušný orgán spoločnosti konanie v mene spoločnosti schváli do 3 mesiacov od vzniku spoločnosti, platí, že z tohto konania je spoločnosť zviazaná od počiatku. Taktiež žalobcovia opomenuli znenie § 64 ods. 2 Obchodného zákonníka, podľa ktorého, okrem iného osoby, ktoré prevzali v mene spoločnosti iné záväzky, zodpovedajú za spôsobenú škodu a sú zviazané z týchto úkonov osobne. Ak teda žalovaný neexistoval (nevznikol) v čase žalobcami tvrdeného ale ničím nepreukázaného údajného poskytnutia finančných prostriedkov, hoci bol založený, ani nemohol na seba prostredníctvom zakladateľky prevziať žalobcami tvrdený záväzok, pretože nejde o záväzok, ktorý súvisí so vznikom spoločnosti. Ak by aj takýto záväzok osoba konajúca v mene žalovaného pred jeho vznikom prevzala, na to, aby ním bol žalovaný zviazaný, mal byť schválený po jeho vzniku a ak nebola táto podmienka splnená, je z tohto záväzku zviazaná osoba, ktorá záväzok prevzala. Ohľadom výpovede a osoby svedka Z. U. sa žalovaný

stotožnil s vyhodnotením súdu prvej inštancie tohto svedka ako nevierohodného. Na základe uvedených skutočností má žalovaný za to, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď na základe vykonaného dokazovania rozhodol tak, že žalobu žalobcov v celom rozsahu zamietol. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcov bolo doručené žalobcom dňa 24. 07. 2019 a 08. 08. 2019. Žalobcovia sa k uvedenému nevyjadrili.

5. V dôsledku podaného odvolania žalobcov krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým žalobu žalobcov zamietol a v závislom výroku o trovách konania postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Na základe podaného odvolania žalobcov 1/, 2/ tak v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania v zmysle § 380 CSP po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v rozsahu vykonaných dôkazov zistil skutkový stav veci správne, dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil, rozhodnutie súdu prvej inštancie je jasné, zrozumiteľné, odôvodnenie rozhodnutia má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. S prihliadnutím na odvolacie dôvody žalobcov uvedené v nimi podanom odvolaní odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vyslovenom v napadnutom rozhodnutí vo veci samej a s jeho dôvodmi stotožňuje a na tieto poukazuje, pričom zároveň konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia týkajúceho sa žalobou uplatňovaného nároku. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok. Z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby žalobcov vo vzťahu k uplatňovanému nároku žalobcov, súd prvej inštancie dospel k správny skutkovým a právnym záverom a rozsudok súdu je vecne správny. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie je správne.

9. Nad rámec uvedeného odvolací súd konštatuje, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhali zaplata sumy 35.743,41 Eur, pričom v žalobe, ako i v priebehu konania pred súdom prvej inštancie dôvodili ústne uzavretou zmluvou o pôžičke medzi žalobcami a žalovaným, pričom časť peňazí mala byť žalovanému poskytnutá odovzdaním finančných prostriedkov v hotovosti a časť peňazí 18.000,- Eur prevodom cez účet. Žalobcovia tvrdili existenciu ústnej zmluvy o pôžičke medzi nimi (žalobcami) na jednej strane a štatutárom (štatutárkou) žalovaného na strane druhej. Odvolací súd poukazuje na charakter zmluvy o pôžičke (§ 657 Občianskeho zákonníka), ktorá je zmluvou reálnou a je potrebné, aby okrem konsenzu zmluvných strán došlo k reálnemu odovzdaniu druhovo určených vecí veriteľom dlžníkovi (najčastejšie peňazí). Zmluva vznikne reálnym uskutočnením odovzdania (veriteľovi dlžníkovi) a prijatia (dlžníka od veriteľa). Kauzou zmluvy o pôžičke je poskytnutie veci určitého druhu (peňazí), teda samotná pôžička. Z dôvodu reálnej povahy zmluvy o pôžičke je prípustná jej neformálnosť a závisí od vôle strán, či zvolia písomnú formu, alebo i formu ústneho dojednaní.

10. V prejednávanej veci žalobcovia predloženými listinnými dôkazmi, konkrétne čestným prehlásením štatutárnej zástupkyne spoločnosti ORDEMA SPED, s. r. o., (žalovaného) zo dňa 22. 02. 2011 preukazovali, že automobil Peugeot Boxer, rok výroby 2011, modrej farby je vo vlastníctve G. U. a Z. U.. Z uvedeného prehlásenia tiež vyplýva, že finančné prostriedky na kúpu vozidla poskytli G. U. a Z. U.. Uvedený listinný dôkaz preukazuje vlastníctvo tam popísaného osobného motorového vozidla a skutočnosť, kým boli finančné prostriedky (avšak vo výške neuvedenej) na kúpu uvedeného

motorového vozidla poskytnuté. Z uvedeného však žiadnym spôsobom nevyplýva záväzok žalovaného, ako tvrdeného dlžníka, ani akejkoľvek inej osoby, finančné prostriedky v určitej výške konkretizovanej vrátiť. Samotné čestné prehlásenie teda nepreukazuje existenciu zmluvy o pôžičke (túto ani nenahrádza, ani nesvedčí o jej existencii), nakoľko absentuje povinnosť (dlžníka) finančné prostriedky vrátiť. Pokiaľ je uvedené zo strany žalobcov podporované výpoveďou svedka Z. U., tento svedok na pojednávaní vykonanom vo veci uviedol, že finančné prostriedky boli poskytnuté zo strany jeho rodičov, t. j. žalobcov, na „rozbeh firmy“ a kúpu motorového vozidla s tvrdením, že poskytnuté finančné prostriedky „sa mali“ v priebehu cca. 5 rokov vrátiť. Z tejto svedeckej výpovede tak nie je možné prijať ani nepochybný záver o tom, kto mal finančné prostriedky vrátiť a zároveň uvedenému tvrdeniu však nesvedčí žiadny iný v konaní produkovaný dôkaz. Pokiaľ sa týka spôsobu vyhodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie, ktorý výpoveď svedka (vypovedajúceho v neprospech svojej bývalej manželky - konateľky žalovaného) hodnotil v kontexte, i s prihliadnutím na svedkom popísané negatívne vzťahy s bývalou manželkou, odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, ktorý v konaní vyhodnocoval každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, teda postupom súladným s ustanovením § 191 ods. 1 CSP. Hodnotenie dôkazov je pritom činnosťou súdu, súd hodnotí všetky vykonané dôkazy, ako aj skutkové prednesy strán, či iné procesné úkony podľa svojej voľnej úvahy, ktoré limity sú jedine ústavnoprávne. Tu majú však mimoriadne opodstatnenie vysoké nároky na odôvodnenie meritórneho súdneho rozhodnutia v otázke hodnotenia dôkazov. „Voľné“ hodnotenie dôkazov neznamená v žiadnom prípade „ľubovoľné“ hodnotenie dôkazov. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia preto musí byť presvedčivé, logicky konzistentné a bezrozporné. Práve z tohto dôvodu je odseku 2 Článku 15 základných princípov civilného sporového procesu stanovené, že žiaden vykonaný dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu, pričom z ust. §-u 191 CSP zároveň vyplýva, že vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak. Tzv. „váhu“ dôkazu pripisuje jednotlivým dôkazom sudca a to podľa pravidiel logiky, rozumnej a presvedčivej aplikácie princípu voľného hodnotenia dôkazov. V súdnej veci sa súd prvej inštancie zaoberal každým vo veci vykonaným dôkazom, zdôvodnil, ako dôkazy vyhodnotil vo vzájomných súvislostiach i v kontexte vzťahov, rodinných väzieb, či možných nevyriešených sporov. Odôvodnenie rozhodnutia je v tejto otázke detailné, presvedčivé a zodpovedá požiadavkám na riadne odôvodnenie rozsudku obsiahnutým v ust. § 220 ods. 2 CSP.

11. Zo strany žalobcov boli ďalej predkladané výpisy z osobného účtu svedka Z. U., z ktorých vyplýva prijatie sumy 18.000,-Eur na tento účet dňa 10. 02. 2011 od Z. U. a z ktorého výpisu tiež vyplýva prevod sumy 17.743,41 Eur v prospech spoločnosti ORDEMA SPED, s. r. o., dňa 18. 02. 2011. Z uvedeného listinného dôkazu tak vyplýva len tá skutočnosť, že Z. U., t. j. žalobkyňa 2/ poskytla svojmu synovi prevodom na účet sumu 18.000,- Eur dňa 10. 02. 2011, avšak v konaní nebol produkovaný žiadny dôkaz svedčiaci o tom, že by sa finančné prostriedky v uvedenej výške dostali do sféry žalovaného, že by mu boli odovzdané v hotovosti alebo poukázané prevodom na účet a z uvedeného, ani žiadneho iného dôkazu nevyplýva, že by bol žalovaný povinný finančné prostriedky v určitej výške vrátiť.

12. Pokiaľ sa týka sumy 17.743,41 Eur, tu je zrejmé, že dňa 18. 02. 2011 v prospech účtu ORDEMA SPED, s. r. o., poukázal finančné prostriedky Z. U. (nie žalobcovia) zo svojho osobného účtu, avšak z uvedeného nie je nijakým spôsobom zrejmé, že by sa malo jednať o pôžičku, nevyplýva akákoľvek dohoda o povinnosti žalovaného finančné prostriedky vrátiť, či už Z. U. alebo žalobcom. V časti sumy 17.743,41 Eur nie je preukázaný akýkoľvek záväzkový vzťah medzi žalobcami 1/, 2/ a žalovaným, resp. štatutárnou zástupkyňou žalovaného. Správne súd prvej inštancie prijal záver o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcov, pokiaľ sa týka sumy 17.743,41 Eur a rovnako možno konštatovať správnosť záveru súdu prvej inštancie, že žalobcovia náležite nepreukázali tvrdenia o existencii zmluvy o pôžičke, a teda neuniesli dôkazné bremeno v predmetnom spore. S poukazom na dôkaznú núdzu žalobcov, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým súd žalobu zamietol v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny.

13. Odvolací súd preskúmal i výrok II. rozsudku, ktorým súd rozhodol o trovách prvoinštančného konania, nakoľko ide o závislý výrok na rozhodnutí vo veci samej. Keďže súd prvej inštancie žalobu žalobcov zamietol v celom rozsahu, celý procesný úspech v konaní prináleží žalovanému. Správne potom súd prvej inštancie postupujúci podľa ust. § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanému nárok na náhradu škody voči žalobcom 1/, 2/ spoločne a nerozdielne, nakoľko žalujúci sú manželia a ide o nerozlučné spoločenstvo, a to v rozsahu 100%. Z dôvodu vecnej správnosti odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie i vo výroku o trovách prvoinštančného konania. Len pre úplnosť k tejto otázke odvolací súd uvádza, že

priznanému nároku na náhradu trov žalovaného, na strane druhej zodpovedá povinnosť žalobcov 1/, 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému náhradu trov konania. Takým spôsobom by mal byť po formálnej stránke správne formulovaný výrok o uložení povinnosti procesne neúspešnej strane sporu zaplatiť náhradu trov konania sporovej strane procesne úspešnej.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP, § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní iniciovanom žalobcami 1/, 2/ tieto procesne úspešní neboli ani v časti, a preto celý procesný úspech v odvolacom konaní prináleží žalovanému. Tento v odvolacom konaní (ako i v konaní pred súdom prvej inštancie) bol zastúpený právnym zástupcom, k odvolaniu žalobcov sa i vyjadril, a teda mu reálne trovy v súvislosti s odvolacím konaním i vznikli. Preto s poukazom na plný úspech žalovaného v odvolacom konaní, odvolací súd podľa § 255 ods. 1 CSP uložil žalobcom 1/, 2/ povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov odvolacieho konania.

15. S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

16. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).